

enllaç

DE LA MISSIÓ CLARETIANA

editorial

Entre tots, acompanyem les persones en el seu dia a dia, en aquelles mil i una activitats que formen el quotidià de qualsevol persona d'aquest món. Potser el d'allà, el de Rondònia, el del tercer món, és un dia a dia mancat de recursos materials. Potser manquen també possibilitats, ja sigui de formació, de coneixement, de treball... El nostre és un acompanyament durant el qual oferim aquells recursos i possibilitats que son al nostre abast. Però acompanyar és un acte que no té com a objectiu tot allò que es dona durant el viatge, sinó la companyia. Quan un amic n'acompanya un altre (d'excursió, a l'escola...) no ho fa perquè durant el viatge tinguin lloc una sèrie d'intercanvis (el gelat, el caramel...) sinó que busca la conversa, la vivència, l'experiència de l'amistat. Tot intercanvi material no és res més que una conseqüència de l'acompanyament.

En aquest número de l'Enllaç trobareu el relat de tot allò que tots

nosaltres, els amics de la Missió Claretiana de Guajarà Mirim, provem de donar cada dia a aquells que acompanyem en la seva vida quotidiana. Però cal que no ho oblidem: el que és important és el viatge que fem plegats, l'interès dels uns pels altres, la companyonia, i tota la resta de coses són secundàries, producte necessari de l'apreci i respecte mutus.

Com cada estiu, aquest acompanyar s'ha materialitzat en els camps de treball, on desenes de nois i noies, tan joves com adults, han viatjat, aquest cop al Brasil, per tal de fer un tros de camí amb la gent d'allà, és a dir, a acompanyar a mares, pares, infants o joves, en la seva vida quotidiana.

Des d'Enllaç els desitgem un bon retorn i que la seva vida a Catalunya sigui una digne continuació del viatge emprès, tot desitjant que nosaltres mateixos continuarem acompanyant als nostres amics de la Missió Claretiana de Guajarà Mirim durant el temps que duri el seu Viatge.

SUMARI

- **pàgina 1**
Editorial
- **pàgina 2**
CLARETIANS A CATALUNYA
Campanya bateries a l'enllaç
BREUS
Apadrinaments
Agricultura ecològica
Pàgina WEB
Festes de la Mercè
- **pàgina 3**
CLARETIANS AL MÓN
Fent equilibris per l'Amazònia
- **pàgina 4**
CLARETIANS AL MÓN
Llonganisses, l'Amazònia
i la calor de l'estiu

ENLLAÇ DE LA MISSIÓ CLARETIANA.
Òrgan d'informació i comunicació de la família claretiana de Catalunya - **President:** Ramon Olomí - **Director:** xxxxxx
xxxxx - **Missió Populars:** Josep Vilarrubias - **Missió de Guajarà-Mirim:** Josep Iborra - **Enllaç Jove:** Ricard Costa-Jussà i Joan Font - **Claretians al Món:** Xavier Moix - **Redacció i administració:** Nàpols, 346, 2n-2a. 08025 Barcelona. Tel.: 934 766 830 - **Edició:** Editorial Claret. Roger de Llúria, 5, 1r-2a. 08010 Barcelona - **Impressió:** Imprimeix. Badalona - **Tiratge d'aquest número:** 2.000 exemplars - **D.L.:** B. 33.630-1994

Campanya bateries a l'enllaç

Posada en marxa de la campanya de recollida de fons per a la compra de bateries elèctriques

Només cal obrir el capó del cotxe per tal de veure-les, allà instal·lades. Amb la seva forma característica de caixa quadrada, les bateries, més d'una vegada, quan érem petits, ens ha fet venir ganes d'obrir-les per tal de descobrir que hi havia a dins. Qui diria que un objecte tan insípid per a la nostra vida quotidiana pot arribar a adquirir tanta significació per una persona, per una família, per una comunitat.

I és així de senzill, doncs en un racó de selva, aïllat de tothom, una simple bateria focalitza les esperances i el fruit dels esforços de totes les persones que han patit, esperat, treballat, descansat o simplement mirat per tal de que una placa, tres bombetes i un fotimer de cables, fossin instal·lats de tal manera que es trobessin en disposició d'aportar la llum elèctrica a la obscuritat més fosca que es pot concebre; la negra nit amazònica. Només ens falta la bateria; hi vols col·laborar?

Volem reunir fons suficients per dotar 60 famílies d'una bateria per a emmagatzemar energia solar. Tot plegat s'emmarca en el projecte d'instal·lació de plaques solars a 198 famílies desfavorides que viuen en cases aïllades de la riba del riu Guaporé (Rondònia, Brasil) que Enllaç Solidari, en col·laboració amb Fundació La Caixa i Mans Unides, ha dut a terme al llarg de tot l'any 2005. D'aquestes famílies, un petit percentatge es veu econòmicament incapaç de comprar la bateria necessària per al bon funcionament de la instal·lació. Cal tenir present que 35 euros, que és el cost normal d'una bateria al Brasil, poden suposar els ingressos de tot un mes. Tot plegat en un marcon, degut a la precarietat, l'estalvi hi és impossible.

breus

Apadrinaments

El programa apadrinaments (Famílies Amigues) continua sumant nous padrins. Actualment 245 famílies que ho necessiten gaudeixen del suport solidari d'un padrí.

Agricultura Ecològica

Enllaç Solidari, conjuntament amb les associacions d'agricultors ARSERIPAM i ARSAPAM, és en camí de tancar l'execució del projecte Cultius alternatius per als petits agricultors i reforestació a la regió amazònica de Rondònia, projecte que s'acabava oficialment el 31 de juny de 2005. Aquest projecte, finançat pel Fons Català de Cooperació i per la Universitat Rovira i Virgili, tenia com a objectiu la recerca d'alternatives econòmiques adequades a la regió i que donessin força i empenta a les associacions rurals. Les realitzacions pràctiques d'aquest projecte han consistit en diverses activitats de formació d'agricultors, construcció de vivers i comercialització dels nous cultius, activitats que han involucrat un total de 174 famílies com a beneficiàries directes del projecte.

Pàgina WEB

Durant el propassat mes d'abril Enllaç Solidari va refer de dalt a baix la pàgina web de l'entitat per tal de que aquesta pugui acomplir de manera més efectiva la seva missió d'eina de comunicació directa entre l'entitat i els socis/padrins/simpatitzants. La web de l'Enllaç la trobareu a: <http://es.geocities.com/enllas> i en ella hi trobareu tota la informació relativa a les activitats de l'Enllaç que pugueu necessitar.

Festes de la Mercè

Aquest any l'Enllaç Solidari també ha estat present a la Fira d'ONG's de la Mercè (23,24 i 25 de setembre) a plaça de Catalunya de Barcelona. Una bona colla de voluntaris d'arreu del territori català s'ha repartit el temps per tal d'estar presents a la paradeta de l'Enllaç. Molta gent que passava s'interessava pels Camps de Treball i pels projectes de la Missió al Brasil. Per recollir fons es varen vendre postals que va portar en Ramon Olomí del Congo, així com collarets fets pel grup de dones de São Miquel i llums d'oli de llauna que en Pep Iborra va portar del Brasil. Aquests últims serviren com a element introductor de la campanya bateries ja que recordaven als vianants que molta gent no té altra llum a casa.

FENT EQUILIBRIS PER L'AMAZONIA

Aquest estiu recentment transcorregut he passat un mes pels rius afluent de l'Amazones; el Madeira, el Mamoré i el Guaporé. Rius que en aquesta època de l'any no van plens com en l'època de pluges, encara que hi havia amplades de gairebé dos quilòmetres.

Per aquelles contrades hi vaig viure uns set anys com a missioner, a la població de Guajarà-Mirim, portant a terme una tasca que, encara ara quan hi vaig els estius, en veiem els resultats.

Així, coneixent el territori, l'aventura estiuenca dels Camps de Treball de l'ONG Enllaç Solidari es torna menys complicada, ja que de per si l'aventurar-se a navegar per aquells rius, encara que sigui amb experts de la regió, no és pas gaire fàcil.

Érem quatre grups de joves (30 persones) i cada grup tenia la seva missió a les poblacions on els Claretians de Catalunya estem treballant fa més de 25 anys. Junts vam pujar riu a munt pel Mamoré i després pel Guaporé, cada grup va anar a la seva tasca respectiva. Jo em vaig quedar acompanyant el meu grup durant tres setmanes pel riu Guaporé i els seus afluent. L'objectiu era instal·lar 150 plaques solars a les diverses aldees dels camperols que viuen a les voreres dels rius. Algunes d'aquestes aldees són indígenes, Indis de diverses famílies ajuntades en les seves reserves per sobreviure a la invasió de l'home blanc.

Mans Unides i «la Caixa» havien finançat tot el projecte, nosaltres només havíem de fer les instal·lacions, cosa que vam aconseguir amb unes 95 plaques amb el temps que vam ser allí. Les persones de les diverses poblacions hi posaven la seva feina, pal, forat i bateria i en alguns casos ens donaven menjar.

L'experiència ha estat dura, aventurera, arriscada en alguns moments, però carregada de solidaritat i humanisme. Per part de la gent beneficiada pel projecte sentíem el seu acolliment, la seva senzillesa, el seu agraïment, la seva obertura, a vegades, i en alguns casos, la seva estranyesa al començament de l'arribada. Per part nostra vivíem al vaixell, enmig de mosquits empipadors al cap vespre, dormint en tendes de campanya i menjant l'aliment repetit de cada dia: arròs, peix del riu i quelcom més que guardàvem al congelador. Havíem triat de fer aquesta aventura i no ens podíem fer enrere, havíem acceptat el repte de muntar les plaques solars i fer una senzilla instal·lació en cada casa ajudats d'aquella gent i ho vam aconseguir. Ens impressionava la pobresa, ratllant la supervivència; unes «cases» que per a cada un de nosaltres eren barraques que no servien per res més que guardar trastos sense valor, però per a aquelles famílies era tot el seu tresor.

Fàcilment quèiem en la temptació de la comparació, del què tenen, del com viuen i del que tenim i del com vivim a Europa. Fàcilment i massa sovint pensàvem si estem perdent el temps i si en trauran algun profit del nostre sacrifici. Per a tots ells, nosaltres som els rics que tenim de tot i no ens falta res i de sobres sabem que si tenim quelcom és pel nostre treball, esforç i lluita de cada dia, i ens preguntàvem una i mil vegades: i per què ells han de viure en aquestes condicions que ratllen a la indignitat humana? Podem pensar en la sort que tenim o en la desgràcia que ells tenen... i discutirem les diverses situacions polítiques i econòmiques dels països, de les males administracions i corrupcions que ensorren qualsevol país o no el deixen créixer.

Allí, aquells poblats indígenes no viuen al marge del que passa a l'exterior de l'aldea; polítics per a guanyar vots o la secretaria d'ensenyament els han instal·lat antenes parabòliques per a poder veure per TV qualsevol cosa que passa al propi país, com també en qualsevol lloc del planeta (es passaven llargues estones veient les novel·les i més estones mirant-se el futbol). Tenen el seu dret i són ben lliures per a fer-ho. Les plaques solars que els proporcionaran energia sense cap consum ni contaminació els venen com l'anell al dit. Alhora discutiran també de les corruptel·les que els seus governants tenen entre mans i s'indignaran, però res podran fer. Continuaran la seva vida en llibertat pescant al riu, caçant algun «macaco», conreant el moresc, la mandioca, o cafè. Faran la seva «xixa» per a beure fins embriagar-se... les seves cases, passaran segles fins que no arribin a tenir aquells mínim que semblen ser indispensables i que en les novel·les ho veuen tant fàcil, però no assequible.

Nosaltres vèiem que estem al mateix planeta, però no pas amb les mateixes condicions. Aquells dies de convivència en aquells poblats, ens ha obert l'esperit més fortament a la solidaritat, una solidaritat portada a la pràctica que en ha ajudat a comprendre que amb tot el que tenim fa més feliç ser generós i agraït.

SETEMBRE 2005, JOAN FONT

LLONGANISSES, L'AMAZÒNIA I EL CALOR DE L'ESTIU

El món és un mocador, i qui ho havia de dir, ara resulta que les nostres llonganisses, els afamats fuets i pernills de Vic, també tenen culpa de la desforestació de l'Amazònia. I consti que sóc dels que els enyoro, i si veniu al Brasil, si us plau, me'n porteu alguna, si pot ser d'Alpens, que són de les que més m'agraden. Les botifarres i llonganisses són de les poques feines que donen vida i fama al poble. I dos amics meus tenen granges de porcs, i jo mateix, quan feia de pagès, havia escampat suc d'una granja veïna. Però vés, qui ho havia de dir, que a la Plana quasi totes les fonts acabarien contaminades de nitrats i que els purins podrien a ser un problema tan gros.

Tan bé que ens anirien a l'Amazònia, on per falta d'adob, la terra no aguanta dos anys seguits de blat de moro. On som nosaltres, encara no ha arribat la soja, que Brasil enllà, omple tot el territori, centenars de quilòmetres, fins perdre's la vista. On som nosaltres, les soques i les arrels dels arbres de la selva encara no s'han acabat de podrir, i quasi no es poden llaurar els camps. Encara no fa vint anys, quan es va obrir la carretera, tot era arbres de trenta i quaranta metres d'alçada. A les zones més allunyades, conti-

nuen les tallades: aquest any passat, a Costa Marques van morir vint-i-tres persones d'accidents, tallant arbres. Podem calcular que s'hi han tallat més de catorze mil hectàrees, generalment destinades directament a noves pastures. A Sao Francisco del Guaporé, on visc, van vacunar a l'abril passat 269.000 vaques, assolint el segon lloc de ramaderia de tot l'estat de Rondônia. Amb un 30% de selva tallada, aquest estat és una les regions més afectades de tota l'Amazònia.

El cultiu de la soja, destinada a exportació, empeny cap a la regió amazònica els criadors de bestiar, i aquests fan fora els petits pagesos a noves regions de selva, on treure fusta, tallar, cremar i formar noves pastures. Camions i camions de soja del Mato Grosso són portats a Porto Velho, i embarcats pel riu Madeira fins Itacoatiara, avall de Manaus, i d'allà... cap a Barcelona! Bona part per a fer pinso pels porcs de les granges de Catalunya. Per això les botifarres i llonganisses que mengem nosaltres acaben tenint a veure amb la desforestació de l'Amazònia. Com més pinso per engreixar el bestiar, més camps de soja s'han de plantar, i per tant, tallar més selva.

Mentre a d'altres bandes es passa gana, aquí s'ha de vigilar per massa carn que es menja. Ara ja ho sabem qui en té la culpa dels canvis climàtics i de l'excés de calor de l'estiu: les llonganisses i pernills.

JOSEP IBORRA

*Porcs a l'aldea
indígena de Sagarana*

Enllaç Solidari, O.N.G.

Amics de la Missió Claretiana de Guajarà Mirim

Núm. De registre: 16.347

C/ Nàpols 346, 1er E – 08025 Barcelona – Tel. 93 476 29 09 – Fax 93 476 68 31

enllac@claret-cat.org – <http://es.geocities.com/enllas>

C/C (La Caixa): 2100 – 0856 – 97 – 0200415378